

[Aksel Larsen.]

noget spørgsmål af betydning tænkte på at imødekomme dem eller slutte forlig med dem.

I én henseende var venstres og de konservatives fællesmøde og fællesprogram historisk og egnet til at skaffe klare linjer i dansk politik: partierne til højre har sluttet sig sammen som repræsentanter for det, Hørup karakteriserede som det lumpneste af alt: de velhavendes sammenrotning mod de fattige. Det historiske skel i dansk politik er flyttet fra grænsen mellem de konservative og venstre over på den anden side af venstre. De øvrige partier burde drage konsekvensen heraf og søge samarbejde om en politik til gavn for fremskridtet, for folkeflertallet og for Danmark. Hvis de gør det, har de sat den nu forenede reaktion uden for indflydelse såvel i dag som efter det folketingsvalg, der kommer.

Johan Poulsen: I sin redegørelse ved indledningen til indeværende folketingsår udtalte den højtærede statsminister under om-talen af de udenrigspolitiske forhold og Danmarks stilling til det internationale samarbejde bl. a. følgende (sp. 3):

„Danmark vil i det kommende forår deltage i De Forenede Nationers 2. konference i Genève om retsordenen på havet. Det er regeringens håb, at det på denne konference vil lykkes at tilvejebringe en international ordning af spørgsmålene om søterritoriets udstrækning og om fiskerigrænser. Regeringen vil på konferencen tilstræbe at nå frem til en ordning, som tilfredsstiller berettigede danske — herunder færøske og grønlandske — interesser, og som samtidig har mulighed for at vinde international anerkendelse. Det særlige spørgsmål om fiskeriterritoriet ved Færøerne har fundet sin midlertidige løsning ved en noteveksling med Storbritannien af 27. april 1959.“

Denne udtalelse uddybede den højtærede statsminister nærmere i det afsnit af talen, der omhandler Færøerne, hvor han bl. a. udtalte (sp. 7):

„Ved den indgåede aftale med den britiske regering er den færøske fiskerigrænse udvidet fra 3 sømil til principielt 12 sømil, dog med bibeholdelse af tradi-

tionelle fiskerirettigheder i området mellem 12 og 6 sømil.“

Alt, hvad der her er udtalt af den højtærede statsminister, er så sandt, som det er sagt. Vi færinger er glade for den gældende foreløbige overenskomst med Storbritannien, for så vidt som vi anser den for et fremskridt i forhold til den, vi havde i forvejen. Vi er ligeledes den højtærede statsminister og regeringen taknemlige for den støtte, der er ydet os under de nu afsluttede forhandlinger med Grønlands landsråd, men der er nu engang 1 000 sømil fra Færøerne til Grønland, og den form for fiskeri, der i denne forbindelse er tale om, bådfiskeri, må nødvendigvis medføre store udgifter, sådan som det drives. Jeg vil senere nærmere uddybe det. Hertil kommer, at man i de år, hvor forekomsterne af is er særlig store, som i indeværende år, kun kan regne med et forholdsvis ringe udbytte for den enkelte fisker.

Selv om Grønlandsfiskeriet er en afgørende faktor i vort økonomiske liv, er det dog det hjemlige fiskeri, vi færinger først og fremmest må lægge vægten på. Her er det livsvigtigt for vort samfund at sikre vor ret til og vore muligheder for at fiske uhindret af andre nationers fiskerifartøjer. Ved den første i fjor i Genève afholdte konference om retsordenen på havet var den danske delegations principielle stilling den, at territorial- og fiskerigrænsen skulle være 6 sømil fra kysten, men ved øgrupper som Færøerne, Island og Grønland, hvis indbygges eksistens er baseret på fiskeri og produktion i tilknytning til fiskeriet, burde der være mulighed for at hævde en særlig fiskerigrænse på op til 12 sømil fra kysten, således at søterritoriet i andre henseender begrænses til 6 sømil også i sådanne tilfælde. Hvad der bliver den endelige ordning, er der ingen, der kan sige noget om i dag, men der er én ting, jeg vil lægge dem, som skal repræsentere os på den kommende Genèvekonference, på sinde: sørg endelig for, når talen er om Færøerne, at fiskerigrænsen regnes ud fra rette basislinjer, der forbinder de yderste landpynter, og ikke som nu ud fra selve kysten. Bliver der på konferencen ikke fremsat forslag herom fra anden side, bør og må den delegation, der varetager vore interesser, gøre det. Det er